

Prejudiciálna otázka

Má sa zásada sudcovskej nezávislosti, zakotvená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie ⁽¹⁾, ako aj v judikatúre Súdneho dvora, s ohľadom na záväzné požiadavky týkajúce sa zníženia nadmerného rozpočtového deficitu a finančnej pomoci upravenej európskymi predpismi vykladať v tom zmysle, že bráni opatreniam spočívajúcim v trvalom znížení miezd sudcov v Portugalsku na základe jednostranného rozhodnutia iných zložiek moci alebo ústavných orgánov, ktoré vyplýva z článku 2 zákona č. 75/2014 z 12. septembra?

⁽¹⁾ Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. ES C 364, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Ordinario di Verona (Taliansko) 10. februára 2016 – Livio Menini a Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare – Società Cooperativa

(Vec C-75/16)

(2016/C 156/33)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Ordinario di Verona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Livio Menini a Maria Antonia Rampanelli

Žalovaná: Banco Popolare – Società Cooperativa

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článku 3 ods. 2 smernice 2013/11 ⁽¹⁾, v časti, kde sa stanovuje, že táto smernica sa uplatňuje „bez toho, aby bola dotknutá smernica 2008/52/ES ⁽²⁾“, rozumieť v tom zmysle, že týmto ustanovením nie je dotknutá možnosť jednotlivých členských štátov stanoviť povinnú mediáciu iba pre prípady, na ktoré sa smernica 2013/11 nevzťahuje, t. j. prípady podľa článku 2 ods. 2 smernice 2013/11, zmluvné spory vyplývajúce z iných ako z kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách a spory, ktoré sa netýkajú spotrebiteľov?
2. Má sa článok 1 ... smernice 2013/11, v časti, v ktorej zaručuje spotrebiteľom možnosť predkladať sťažnosti na obchodníkov príslušným subjektom alternatívneho riešenia sporov, vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie bráni vnútroštátnemu právnomu predpisu stanovujúcemu pre jeden z prípadov uvedených v článku 2 ods. 1 smernice 2013/11 povinnú mediáciu, a to ako podmienku prípustnosti žaloby podanej následne účastníkom, ktorého možno označiť za spotrebiteľa, a v každom prípade bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý vo vzťahu k spotrebiteľovi, účastníkovi mediácie týkajúcej sa jedného z uvedených sporov, stanovuje povinnosť využiť služby advokáta, vrátane príslušných nákladov, ako aj právo nezúčastniť sa mediácie iba v prípade existencie oprávneného dôvodu?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) (Ú. v. EÚ L 165, s. 63).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/52/ES z 21. mája 2008 o určitých aspektoch mediácie v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 136, s. 3).
